

at ville indtræde. Regjeringen har jo forsvigt selv i sit Lovforslag foreslaaet enkelte Undtagelser, og ifjor var der ogsaa foreslaaet en Undtagelse, som jeg ikke saae motiveret, det var for Sorø, som efter Regjeringens Stala ifjor skulde have været oppe i 2den Klasse, men som Regjeringen dengang uden nærmere Motivering lod blive nede i 3die Klasse. Nu iaar har den sat Embedet op i 2den Klasse. Jeg ser ikke Marsfagen til det, Regjeringen gjorde ifjor; men her er der en gyldig Marsfag. Det ses saaledes, at Regjeringen ikke selv har anset sig for ubetinget bunden ved de Regler, der opstilles i en Stala, og det tror jeg heller ikke, man kan være. Ganste sikkert er Brev-tallet for Herning steget saaledes, at det uden Hensyn til alt Dvrigt vilde medføre, at Embedet affurat vilde komme op paa den høieste Lønnings-sats af 2,800 Kr.; men ser man hen til alle mulige andre Postforetninger, viser det sig, at de ere betydelig lavere for Hernings end for tilsvarende Poststeders Bedkommende, og skulde man anvende nogenformhelt anden Stala end den ubelukkende Brevantalskala, vilde Herning ubetinget ikke komme paa den Plads, hvor Regjeringen har foreslaaet det sat, og hvor Windretallet og det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) ville, at det skal være. Flertallets Hovedmotiv er imidlertid det, jeg har anført, at Herning ophører at være Endepunkt for en Jernbane, og at dermed følger en Forandring i denne Pladses postale Betydning. — Jeg skal endnu kun gjøre nogle Bemærkninger til de Indvendinger, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Evermoes) gjorde imod Flertallets Beregninger, særlig af Alderstillaene. Den Regel, der er fulgt med Hensyn til Alderstillaens beregning, er den samme, som Regjeringen har fulgt i 1868—70 ved alle de da foretagne Beregninger og fulgt i samtlige de nu fremførte Lovforslag, og det er ingenlunde Tilfældet, at Flertallet har foretaget nogen Reduktion, som det ærede Medlem (Evermoes) siger. Naar Uvalgets Flertal er kommet til andre Tal end Regjeringens, saa er det ligesaa lidet, fordi Flertallet har regnet feil, som fordi Regjeringen har regnet feil — ingen af Delene er Tilfældet — men fordi man for Sammenstillingens Skyld har været nødt til at gaa ud fra den samme Gjennemsnitstjeneste. Naar Regjeringen f. Ex. for 2den Lønningsklasse har foreslaaet 3 Alderstillaer, saa gaar den ud fra, at de Paagjældende kun vilde have en Gjennemsnitstjeneste af 20 Mar. Men naar Flertallet har foreslaaet 4 Alderstillaer for samme Klasse, saa kommer Flertallet ifølge samme System til at gaa ud fra en Gjennemsnitstjeneste af 25 Mar; men en Sammenstilling vilde jo være umulig mellem to Beregninger, hvoraf den ene gaar ud fra 20 Mars, den anden fra 25 Mars Gjennemsnitstjeneste. Efter Regjeringens Forslag skulle de Paagjældende i 2den Klasse efter de første 5

Mars Tjeneste have et Alderstillaer af 400 Kr., efter de næste 5 Mar 300 Kr., og endelig efter de følgende 5 Mar atter 300 Kr. Altsaa vilde de efter 15 Mars Tjeneste have faaet et Alderstillaer af i Alt 1,000 Kr., og dette vilde de beholde, indtil de have gjort 20 Mars Tjeneste, men naar man nu forudsætter, at de blive 5 Mar længer i Tjenesten, nemlig til de have tjent i 25 Mar, og siger, at, naar de have gjort 20 Mars Tjeneste, skulle de have endnu et Alderstillaer, saa vil der, naar man regner paa den Maade som det ærede Medlem (Evermoes) slet ikke kunne tages Hensyn til dette sidste Alderstillaer. For at tage et andet Exempel: Saaledes som det ærede Medlem (Evermoes) regner, vil der ikke være nogen Forskjel mellem, om vi sige, at Embeds- og Bestillingsmændene i 4de Lønningsklasse skulle have 4 Alderstillaer, hvert paa 100 Kr., saaledes som Regjeringen har foreslaaet, eller om man siger, at de skulle have 5 Alderstillaer, saaledes som Flertallet foreslaar. Det sidste Alderstillaer bliver fuldkommen betydnings- og virkningsløst og bliver slet ikke taget med i det ærede Medlems Beregning; men fuldkommen sikkert er det — og det er noget, som Flertallet fuldkommen har indrømmet — at i en Etat som Postvæsenet, hvor der har fundet en meget stærk Tilgang Sted, hvor der er slet en Forøgelse af Embederne i en betydelig Grad, — og ved denne Lov finder en yderligere og meget stærk Forøgelse Sted — der vilde Alderstillaerene ikke strax komme til at virke i deres fulde Omfang, og derfor har ogsaa Flertallet selv i Betænkningen anslaaet, hvormeget de stieblikkelig vilde komme til at virke, og hvormeget det vil blive, naar Loven har faaet Tid til at gøre sin fulde Virkning. Det maa der ganste vist skjælnes imellem, men det har ogsaa Flertallet gjort. Men nu kommer det eiendommeligste Moment ved det ærede Medlems Indvendinger, og det er, at ved Flertallets Forslag lader han Beregningerne saae deres Virkning, men derimod ikke ved Regjeringens. Derved kommer det ærede Medlem til, at Forhøielserne efter Flertallets Forslag blive betydelig mindre end efter Regjeringens; saaledes fortaar jeg ialtsald den Maade, hvorpaa det ærede Medlem stillede det op. Naar det ærede Medlem sagde, at hans Regnestykke kom mig ikke uventet, vil jeg dertil sige, at hans Indvending i Almindelighed kom mig ikke uventet; men det Regnestykke, hvorved han kom til denne Forøgelse af 18 pCt., har jeg ikke set og kan altsaa ikke kontrolere den, hvorfor jeg ganste i Almindelighed maa indskrænke mig til at modsigte Rigtigheden af den. Jeg tror, at det ærede Medlem burde have forelagt os sine Beregninger, og at han har havt Tid nok dertil, efter som de have foreligget længe nok for ham. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem ikke synes om Dpgjørelsen paa Bilag II., der viser, hvormeget hver enkelt Embedsmand vil faae